

Slovak
Hebrews, Chapter Six And Seven
57-0915M

LIST ŽIDOM 6.KAPITOLA 3. ČASŤ

Jeffersonville, Indiana, USA
15.9.1957.

www.messagehub.info

William Marrion Branham
"... v dňoch hlasu..." Zjv. 10:7

Úvod

Mimoriadna služba Williama Branham bola odpoveďou Svätého Duha naproroctvám Písma v Malachiášovi 4:5,6, Lukášovi 17:30 a Zjavení 10:7. Táto celosvetová služba bola vrcholom mnohých biblických prorociev a v pokračovaní práce Božej skrze Jeho Ducha v tomto konečnom čase. O tejto službe sa hovorí v Písme, že pripraví ľud pre Druhý Príchod Ježiša Krista.

Našou modlitbou je, aby toto vytlačené Slovo bolo zapísané vo vašom srdci, kým budete pozorne čítať toto posolstvo.

Hoci mnoho úsilí bolo vynaložené aby sa dostali presné preklady, anglický audio zápis sa považuje za najvernejšiu formu záznamu služieb, ktoré kázal William Branham.

Viac ako 1100 kázni v audio zápise avytlačenom prepise ktoré kázal William Branham sú dostupné a sa môžu stiahnuť zdarma a tlačiť na mnohé jazyky.

Táto kázeň sa smie kopírovať a rozširovať, pokiaľ je text predstavený neskratene, bez zmien, a pokiaľ je distribuovaný zdarma.

LIST ŽIDOM 6.KAPITOLA 3.ČASŤ

1 Dobré ráno priatelia, je to privilégium, že tu môžem byť. A ... Vyplniť tieto nádherné slová, ktoré povedal náš pastor na úvod, na to treba naozaj skutočný život, či nie? A tak chválime nášho Pána za všetky jeho veľké uzdravovacie moci a za jeho milosrdenstvá, ktoré nám dal za tie roky.

2 Chcem povedať niekoľko oznámení. Jedno je, že my, brat Wood a brat Roberson a ... chceme vám všetkým poďakovať, že ste sa za nás modlili, aby sme mali bezpečnú cestu. Mali sme ohromný čas. Myslím, že sme tam boli na štyri a pol dňa a znovu sme sa bezpečne vrátili. Pán nás požehnal.

3 Oznamujeme, že brat Graham Snelling, že jeho evanjelizácia ďalej pokračuje, hore na konci Brigham Avenue, tu v meste. A teraz v stredu večer ... (Zajtra večer chcem ísť na jedno zhromaždenie po pohrebe, oznámim to za chvíľu). Oznámime to v stredu večer, chcem ísť všetci tam hore ako delegácia a navštíviť brata Grahama skôr ako zakončí svoje zhromaždenia. A budeme sa snažiť ak sa nám bude dať zhromaždiť tam celý zbor a ísť tam ako delegácia, aby sme tam boli s bratom Grahamom na jednom jeho zhromaždení.

4 A teraz, dnes popoludní je na pohrebnom ústave v Charlestown pani Colvinová, ktorá sem chodievala pred mnohými rokmi, sedemdesiat štyri ročná, opustila včera tento život a odišla aby bola s Pánom Ježišom. A na jej pohrebe má kázať v pondelok reverend pán McKinny, on bol ... býval pastorom metodistickej cirkvi v Port Fulton za mnoho rokov, bol ich osobným priateľom. A ja mu mám asistovať, v pondelok ... myslím že je to o pol druhej v kaplnke, v Charlestowne, v Indiáne. A vy všetci, ktorí sa priatelíte s Colvinovcami ... viem, že budú radi, keď ich trochu povzbudíte a potrasiete si s nimi ruky. Lebo všetci vieme čo toto je, ktorí sme sami prechádzali cez takéto (cez tie údolia) a viem čo to znamená stratiť priateľa. A tak ... Ona leží teraz v kaplnke, v Charlestowne, v Indiáne. Ak tam pôjdete v to popoludnie som si istý, že Colvinovci si to budú ceniť. Mnohí od nich chodia ešte sem do zhromaždenia. Ja som sobášil, pochovával, krstil skoro celú ich rodinu. A tak pán Grayson, ktorý býval hneď tu naším susedom pracuje teraz tam na pohrebnej službe.

5 A potom, toto dnes, ak Pán dá, tam kde dnes ráno skončíme, tam sa budeme snažiť dnes večer pokračovať v tomto veľkom štúdiu, ktoré teraz preberáme. A myslím pokiaľ si pamätám, že to boli tie oznámenia. A teraz na túto budúcu stredu večer, oznámime to večer, že ideme tam hore ku bratovi Grahamovi.

6 Víťame v našich bránach všetkých neznámych a sme radi, že vás tu

dnes ráno máme a modlíme sa, aby vás Boh dnes nadmieru, bohato požehnal za to, že ste sem prišli.

7 Brat Cox mi práve povedal, že verejné ozvučenie teraz dobre nefungovalo. To je možno od počasia, v reproduktorech je veľká vlhkosť. A oni hneď od začiatku veľmi dobre nefungovali, tak to môže byť preto.

8 Keď tu vidím sedieť sestru, ktorú poznám, sestru Arganbraightovú, chcel by som ... Nie je to pekne a podľa etikety, pýtať sa toto ale počula si niečo o bratovi Arganbrightovi odvtedy ako odcestoval. Veľmi by som sa chcel s ním porozprávať len čo to bude možné. On je vo Švajčiarsku a v Nemecku na zhromaždeniach s bratom Tommy Hicksom a Paulom Cainom. Sestra Ruth, keď sa dopytuješ ako sa majú daj mi vedieť, hneď len čo sa ti bude dať.

9 No, v tejto malej modlitebni nemáme žiadne členstvo ale máme obecnstvo. Nemáme žiadne vyznanie okrem Krista, žiadny zákon okrem lásky, žiadnu knihu okrem Biblie. To je jediná kniha, o ktorej vieme a jediná vec, ktorú poznáme. Keď máme ... keď nás krv Ježiša Krista očisťuje od všetkých hriechov máme všetci obecnstvo jeden s druhým, všetci.

10 Zmienil som sa dnes ráno niektorým z vás, možno ste počuli toho brata, ktorý sa modlil, on bol katolík. Tak ... alebo, predtým bol katolík a sem ku nám chodia všetci rôzni ľudia. Práve pred chvíľou som mal príležitosť potriasť si ruky s bratom od menonitov, ktorý tu sedí. A od menonitov, od metodistov, baptistov a od katolíkov, ktokoľvek nech sem chodia. A máme spolu obecnstvo okolo požehnaní Božieho Slova. Je tu svedok Jehovov a rôzni ľudia, vidíme rôzne denominácie.

11 Miloval som západ a stále milujem. Milujem kone a dobytok. Vyrastal som na farme a milujem to. A zvykli sme zháňať dobytok a ja som s nimi pracoval a mali sme ohradu, do ktorej sme ho zháňali. Neviem či vy, ktorí ste z východu viete čo je to ohrada na zháňanie dobytku. To je vtedy keď dávate dobytok do lesa, oni majú ohradu aby sa nerozutekal (ako to nazývajú), aby neprišli naspäť na farmu. Oni by požrali tam tú trávu, kde ju pestujú na zimné kŕmenie. A potom, hore v horách, oni tiež majú ohrady, kde oddeľujú jalovice od býkov a tak ďalej, nazývajú to ohrady proti rozbiehaniu. Ale tá hlavná ohrada, cez ktorú prechádza ten dobytok je tam, kde stojí ten správca.

12 A tak, veľa dní som strávil v sedle a dával som na nich pozor, ako ten dobytok tam prechádzal. Vchádzali tam všetky rôzne značky. Niektoré sa nazývali Diamant a niektoré Mreža X a niektoré ... Naša značka bola Trojnožka, niečo ako skautský znak. Ten ďalší farmár poniže mal stopu moriaka na kozlíku. A všetci mali rôzne značky aby poznali svoj dobytok, keď ho vyháňali von.

Potom, ak to nemôžete vidieť, ak doktor nijako nemôže na to prísť. On môže pracovať len na základe dvoch vecí: čo môže vidieť, čo môže cítiť. To je jediné na základe čoho on môže pracovať; čo môže vidieť a cítiť.

Ak to nemôže vidieť, potom to musí byť duchovné. A je len jedno, čo ... môže sa stať jedno; my sa modlíme, Kristus odstraňuje tú kľatbu, poslať preč diabla a to začína byť normálne, zdravé. Prichádza do zdravia a to je všetko čo treba. „V mojom mene budú vyhánat démonov.“ Je to tak? To je zaslúbenie pre cirkev. To je zaslúbenie moci aby ... To je Jeho prítomnosť s nami. No, čo nám bráni aby sme dnes ráno boli dokonalí aby sme robili tieto veci tak ako to On robil, to je preto, že sme stále za oponou. Vidíte? Ale máme nejaké cítenie, ktoré nám hovorí: Ó, áno.“ Vidíte?

98 A keď prijmete svoje uzdravenie ... Bez ohľadu na to čo hovorí tá opona, to je to čo hovorí Slovo. Vidíte? To je to. To je hlavné. A Slovo stále prevláda nad všetkým; Večné Božie Slovo.

Pozrite sa na Sáru, jej lono bolo mŕtve, mala deväťdesiat rokov, žila so svojím mužom od šestnástych, sedemnástych rokov, nemali žiadne deti; Abrahám mal sto rokov a Boh to premenil a dal im dieťa. Vidíte? Pretože verili, oni nazývali tie veci, ktoré neboli ako keby boli. Prístup takto ku tomu dnes ráno, priateľ.

99 A dnes večer, očakávame ... Ak vy všetci, ktorí ste nás navštívili, sme radi že sme vás tu dnes ráno mali. A nech je Boh s vami. A ak večer budete v meste, budeme radi keď večer prídete na ďalšiu časť tohoto zhromaždenia o Mechisedechovi. A potom ak nebudete a máte svoj zbor, chodte do svojho zboru. To je vaša povinnosť. Keď patríte do nejakého zboru, chodte tam. Toto je len malá modlitebňa, kde sa tu zhromažďujeme a máme obecnstvo jeden s druhým. Nech vás Pán žehná.

100 A sestra Gertie nám zahrá: Ten veľký Lekár je teraz blízko. A je tu niekto, kto chce aby sme sa za neho modlili? Zodvihnite ruky, ktorí chcete prísť sem aby sme sa za vás modlili, chcete položiť svoju vieru na Krista. Dobré, keby ste sa postavili na túto stranu ak môžete. A brat, keby oni trochu odtiahli stoličky, aby sme mali trochu miesta aby stade mohli prechádzať ľudia. Podťe po tejto strane.

A teraz sa budeme modliť, zatiaľ čo budeme spievať. A ja požiadam tu starších (z akejkolvek denominácie alebo cirkvi, bez ohľadu na to, čo to je), ak veríte, že Boh uzdravuje, postavili by ste sa sem so mnou tu na pódium, aby ste sa modlili za chorých? Budeme radi keď sem prídete. Akákoľvek denominácia, alebo žiadna denominácia, alebo čokoľvek ste, budeme radi keď sem prídete. Prídete teraz, modliť sa, podťe sem a postavte sa s ním. Brat Neville, keby si prišiel s olejom.

No, toho správcu nezaujímal akú oni mali značku ale to, čo jeho zaujímal a čo si všímal bola visačka v ich ušiach. Všetko čo tam vošlo, bez ohľadu na to akú malo značku, musel to byť čistokrvný Hereford. Nemohol by tam vojsť ak by to nebol Hereford; musel to byť registrovaný rod inak tam nemohol prejsť.

13 Myslím na ten deň keď Pán príde, On si nebude všímať akú značku nosíme, ale či sme všetci znovuzrodení kresťania. Je to tak. To je Kristov rod. Krvná skúška nás overí; všetci sme kresťania. A ak takto tam budeme, môžeme tu tiež tak byť. Nemyslíte? To je ten spôsob, ceníme si všetko obecnstvo zo všetkých rôznych cirkví.

14 Študujeme teraz tento požehnaný List Židom. Jeden brat je tak z toho potešený, že zobral tie pásky a z tých lekcí o tomto a robí knihu.

No zakrátko sa dostaneme do tej 11. kapitoly. Predpokladáme že strávime pri tom zimu, pri tej 11. kapitole. Lebo každá jedna z tých postáv, prajeme si ísť naspäť cez Bibliu a zviazať dokopy celé Písmo. Chystal som sa to robiť ... Robím to po častiach, v niektorých týchto predchádzajúcich kapitolách, aby sme mali pospájanú spolu celú knihu. Lebo viete, Písmo musí potvrdzovať Písmo.

Preto ak je nejaký rozpor, čo by si niekto myslel, že Písmo si protirečí, to je omyl. Žiadne Písmo neprotirečí inému Písmu. Ten rozpor je tam, kde to možno prichádza do rozporu s tým, ako sa my na to miesto Písma dívame, ale ono samo si neprotirečí. Som v službe teraz už 26 rokov a ani raz som nenatrafil na jedinou vec v Biblii, ktorá by niečomu protirečila, čo je v Biblii napísané, a proste viem, že tam nie je nič také.

15 A dnes študujeme jednu z najpožehnanejších kapitol Listu Židom, 7. kapitolu. A je niekto kto nemá Bibliu? Chcete čítať spolu s nami? Radi vám prinesieme Bibliu ak len zodvihnete ruku. Poprosím niekoho zo starších ... kto sem príde a zoberie nejaké ... Niekto tam zodvihli ruky a ... Ďakujem brat. Ak chcete Bibliu, len zodvihnite ruku a oni vám ju prinesú.

16 No, jediný spôsob ako môže byť postavená cirkev, jediný spôsob ako človek môže mať vieru, nie je skrze jeho denomináciu, nie skrze jeho pričlenenie; ale jeho viera odpočíva, nie na teológii nejakých ľudských predstáv, pretože to všetko spolu je viac alebo menej ľudské ... Ale jediný spôsob, kde viera môže nájsť svoje velebné miesto odpočinku je na nepohnutelnom a nemennom Slove Božom. „Viera prichádza z počutia, počutia Slova.“ Tak sa to deje. A keď viera počula a prijala je to naveky vybavená vec. Nič to už viac nemôže pohnúť, nezáleží na tom čo prichádza alebo čo sa deje. Nič viac nemôže zmeniť tú vieru. Pamätajte na to. Ste zakotvení a viac sa nemeníte pre časnosť ani večnosť. Ste navždy zakotvení. Lebo Boh skrze jednu Obeť zdokonalil navždy tých ktorí sú posvätení alebo povolani.

17 A viera má také veľké miesto v tom kresťanovi, v živote veriaceho, že dokáže obstáť pri temnom hrobe, alebo nad truhlou, kde drahé dieťa alebo niekto milý prešiel z tohoto života tam a s vážnym pohľadom orlích očí môže hľadiť na Neho, ktorý povedal: „Ja som Vzkriesenie a Život.“ A oni zabúdajú na veci, ktoré pominuli a ženú sa za cieľom horného povolania.

Som tak rád, že to Boh tak pripravil, a dal to zadarmo ako dar všetkým. To je to, čo má byť cirkev. Cirkvi neoznačuje denominácie alebo organizácie, to označuje skupinu ľudí, veriacich, ktorí sa schádzajú spolu v obecnstve Slova.

18 A tu v tomto vynikajúcom učení svätého Pavla, v tom podklade v tých predchádzajúcich kapitolách sa zvlášť zaoberal zvrchovaným Božstvom Pána Ježiša a tým, kto On bol. Kristus bol Boh v takej forme, že človek ho mohol cítiť a dotýkať sa ho a mať s ním obecnstvo. Kristus, Pán Ježiš bol telom v ktorom prebýval Boh: „Boh sa stal telom a prebýval medzi nami.“ 1. Timotejovi 3/16 „A vyznane veľké je tajomstvo pobožnosti, Boh bol zjavený v tele.“

Ten veľký Jehova prišiel dole a stal sa hmatateľný, tým že žil v tele svojho vlastného Syna, vyjadroval sa a zmieroval svet so Sebou. Kristus nebol ničím menším ako Boh a Boh nie je ničím menším ako Kristus. Tí dvaja spolu tvorili Božstvo telesne, učinení čosi málo menší od anjelov aby mohol trpieť. Anjeli nemôžu trpieť. Ježiš bol Chrámom, v ktorom prebýval Boh.

Biblia hovorí v 7. kapitole Skutkov Apoštolských, že chrámy a zápalné ... „Obete a zápalné obete si nechcel ale telo si mi ustrojil. Lebo najvyšší nebýva v chrámoch učiných rukou ale telo si mi pripravil.“ Tak v stášení alebo v prebývaní v obecnstve s ľuďmi ...

19 Ak Boh dovolí, len čo preberieme túto kapitolu, alebo tento list, chceme ísť naspäť a zobrať knihu Ruth a ukázať tam, ako sa Boh stal naším príbuzným aby zmieril to stratené naspäť so Sebou, tým, že mal s nami obecnstvo a stal sa jedným z nás. Vykupiteľ musí byť príbuzný. A jediný spôsob ako sa Boh mohol stať naším príbuzným, je že sa stal jedným z nás. Tak On sa nemohol stať Anjelom a byť príbuzný človeku.

20 Minulý večer, keď som hovoril so synom, ktorý mal boľavé srdce, so svojím spoločníkom, ohľadne matky, ktorá práve odišla, povedal: „Ó brat Bill, teraz je z nej hádam anjel.“

Povedal som: „Nie Earl, ona nebude nikdy anjelom. Ona je dnes ženou, práve tak ako ju Boh stvoril, a stále taká bude, nikdy anjel.“ Boh stvoril anjelov. On nikdy nespravil človeka, aby sa stal anjelom. On stvoril anjelov a ľudí. Tak človek nikdy nebude anjelom a anjel nikdy nebude človekom. Boh ich stvoril rozdielných.

prišiel ten človek, bol aj slepý aj porazený, sedel na stoličke a mal porušený nerv, ktorý udržiava rovnováhu. A skôr ako som odišiel z domu, videl som ho vo videní: že tu bude človek, tmavovlasý, prešedivený. Jeho žena na pohľad pôvabná, asi šesťdesiat ročná. Ona príde a bude plakať a bude sa pýtať ... aby som prišiel a modlil sa za jej muža. On sedel práve tam.

A prišiel som sem a povedal som tu niektorým mojim bratom: „Dávajte na toto pozor.“

A keď sme prišli ku oltáru, iní sa modlili. Keď som sa začal modliť, odišiel som preč a prišiel som sem naspäť. Jeho žena vstala a prišla presne tak, ako to Pán povedal. Ľudia to pozorovali aby videli, či sa to tak stane. To nikdy nesklamalo. A tak keď on išiel ...

95 Prišiel aby zistil, ten človek, Dr. Ackerman, dole v Birdseye, Indiána, on bol ten, ktorý ho sem poslal; on je katolík a jeho chlapec je kňazom tam v kláštore Saint Meinrad. A Dr. Ackerman je môj spoločník z poľovačky a on poslal sem toho človeka. A Pán mi ukázal čiernovlasého muža, ktorý ho poslal ale ja som nevedel kto to bol.

A povedal som: „Bol to Dr. Ackerman?“

On povedal: „Bol.“ Vidíte? A potom ten človek ...

Povedal som: „To je TAK HOVORÍ PÁN.“ Išiel dole, povedal som: „Pane, vstaňte.“ Oboje slepý a nemohol ... on bol ... nerv, ktorý udržiava rovnováhu bol zničený, on sa nemohol takto udržať. Vidíte? Roky bol v takomto stave, bol na klinike Mayo a všade. A len sme sa pomodlili za neho a zodvihli ho. A on išiel, kráčal dole cez ...

96 Prv povedal: „Ja vás môžem vidieť.“ Potom vykrikoval: „Áno! Môžem vidieť!“ Oči sa mu otvorili a tam ... On bol ortodoxný, jeho žena bola presbyteriánka.

Niektorí ľudia si myslia, že presbyteriáni a ortodoxní nekričia. Mali ste ich počuť. Skutočne. Oni kričali od radosti a navzájom sa objímali. Prišiel, zobral svoje invalidné kreslo a išiel odtiaľto dole po schodoch tak ako každý iný človek, mohol vidieť a hovoriť a tak ďalej.

Dostal som od neho dopis, či vlastne zatelefonoval. Myslím, že brat Cox ho bol navštíviť, povedal: „V očiach cítil pálenie.“ Samozrejme. To je nerv, tie zrkové nervy rastú a ožívajú, viete, a prichádzajú na svoje miesto. Tá kľatba bola odstránená.

97 Ak necháte prírodu ísť svojou cestou, ak nič nebráni prírode, potom ona príde do plnej moci. Ak máte na ruke stiahnutý obväz, ktorý zadržiava krvný obeh, tak vám ruka nakoniec odumrie. No, pretože, prirodzene to bude v poriadku, keď to len necháte tak. Ale niečo narušuje prírodu.

- Ako pôjdeš domov?
- Mám tu lampáš.
- Ten lampáš ti nedosvieti až po tvoj dom. Ako pôjdeš?
- Budem si svietiť a tak pôjdem.

Povedal som: „To je to. Teraz musíš mať svetlo lampáša a za každým krokom, ako takto pôjdeš to svetlo ti bude stále ukazovať cestu pred tebou. Keď budeš len ďalej kráčať, to svetlo pôjde stále s tebou.“

91 A vy to robíte dnes ráno. Chcete Krista, veľkého Najvyššieho Kňaza, Prímluvcu za vaše nemoci, alebo vaše choroby, alebo za svoju dušu. Nemusíte tomu rozumieť, my tomu nerozumieme, ale je nám prikázané „chodiť vo Svetle ako je On vo Svetle.“ Robíte jeden krok vo Svetle. A keď máte so sebou to Svetlo, to Svetlo bude svietiť do toho dokonalého dňa, ono bude osvecovať pred vami ten chodník.

A budeme kráčať hore touto hlavnou, starou hradskou, budem to hovoriť všade kde idem, že radšej budem starodávnym kresťanom, Pane, než čímkoľvek iným. (nepočuli ste tú starú pieseň?)

Nieto nič také ako starodávny kresťan, ukazuje kresťanskú lásku; Ideme hore tou hlavnou, starou hradskou, a hovorím všade kde ideme; Radšej budem starodávnym kresťanom, Pane, Než čímkoľvek iným. (Proste to milujem.)

92 No dobre a teraz sa budeme modliť za chorých. My nie sme ... netvrdíme o sebe, že môžeme uzdravovať chorých. Keby sme to tvrdili, hovorili by sme niečo zle. Každá chorá osoba, ktorá je tu, je už uzdravená, tak to hovorí Písmo: „Jeho ranami sme uzdravení.“ Je to tak?

Každý hriešnik, ktorý tu je, ak je tu nejaký, ty si bol spasený odvtedy, keď Ježiš zomrel. Ale ty nezomieraš, keď je ti tu daná príležitosť, aby si išiel do Jeho prítomnosti, aby si sa to potom snažil prijať. Ona ti je daná teraz. Práve teraz to musíš prijať. Ak obchádzaš tú krv, potom nie si ničím než ... Už si odsúdený, pretože si súdený podľa toho, čo si urobil s vykúpením Pána Ježiša Krista. Rozumiete? Tam sa sami súdite.

93 „Tak On bol zdrtený pre naše prestúpenia a jeho sinavicami sme boli uzdravení.“ Tak, ja nemám nič čím by som vás uzdravil. Cirkev nemá nič, čím by vás uzdravila. Jediné za čo sa môžeme modliť je: aby vaša viera neupadla, že prídete dnes ráno ku oltáru aby ste prijali Krista ako svojho Uzdravovateľa, tak ako ste Ho prijali za svojho Spasiteľa. A bez akejkoľvek ... Boh činí zázraky, ukazuje veľké znamenia. Slepí, hluchí, nemí, všelijakí sú hneď tu v modlitebni uzdravení. Ale či to je alebo nie, my to aj tak prijímame. Mnohokrát sa tieto veci dejú skrze videnia.

94 Koľkí ste tu boli asi pred tromi týždňami, alebo pred štyrmi, keď sem

21 No, a v Kristovi sa stáva telom aby nás vykúpil z tej veľkej diaľky na druhej strane kde človek upadol a tá nesmrteľnosť skrze hriech upadla, Boh prišiel dole a zobral na seba formu alebo podobu človeka a stal sa naším príbuzným, aby mohol niesť naše hriechy a našu smrť.

22 A v jednej z ilustrácií, ktorú sme ukazovali v predchádzajúcich lekciiach ... (Trošku to zopakujeme ak je tu niekto nový aby porozumel.) Boh, na svojej ceste na Golgotu, keď osteň smrti bol na ňom a bzučal okolo neho a nakoniec ho uštipol až On zomrel ... On tak zomrel, že až slnko prestalo svietiť. On zomrel, že až mesiac a hviezdy nedali svojho svetla. Lebo mal ... On to musel urobiť, aby zakotvil osteň smrti. Keby On bol nesmrteľnou osobou, keby bol v teofanii, alebo v Duchu, nad tým by smrť nemohla zavládnuť. To sa muselo stať telom, aby mohol vziať osteň smrti.

Ale keď včela alebo iný bodavý hmyz raz bodne, už nebude mať viac žihadlo. Ona nechá svoje žihadlo v tom tele. A to je to, Boh sa stal Kristom, prebýval v tele, tak že vo svojom vlastnom tele mohol zadržať to žihadlo smrti. A keď sa smrť odtiahla od neho na kríži, zanechala svoje žihadlo, už viac nemôže uštipnúť veriaceho. Môže bzučať, môže robiť bzukot a vyhrážať sa, ale nemôže uštipnúť. Nemá žihadlo.

Ten veľký svätý Pavel, keď kráčal na smrť zvolal a riekol: „Ó smrť, kde je tvoj osteň a hrob, kde je tvoje víťazstvo? Ale vďaka Bohu, ktorý nám dal víťazstvo skrze nášho Pána Ježiša Krista,“ lebo oboje smrť aj peklo stratili svoju moc.

23 No ... Potom, minulú nedeľu sme brali: „Zanechajúc počiatky učenia o Kristu,“ v 6. kapitole sme čítali toto: „nesme sa k dokonalosti.“ A našli sme, že dnes ľudia v mnohých cirkvách, spolu s Branhamovou modlitebňou a rôzne ďalšie, kladieme príliš veľa na študovanie počiatkov učenia o Kristovi. On bol Syn Abrahámov; On bol Syn toho a toho a znovu do rodokmeňov. Ale Biblia povedala: Dajme nabok tieto veci a poďme do dokonalosti.“

Prv musíte poznať učenie a potom musíte vedieť všetky tieto veci; potom ich odložme nabok, povedal, vzkriesenie mŕtvych, vskladanie rúk, krsty a všetky tie mŕtve Božie články. Oni aj tak nemajú v sebe Život ... Ale cirkev ide dnes len do tých vecí. „Ó, my veríme v Božstvo Krista. Áno, samozrejme. Veríme vo vodný krst. Áno, samozrejme. Vskladanie rúk ...

Pavel povedal: „Všetko toto urobíme, keď Boh dovoľí. Ale pri všetkom tomto, položme to teraz nabok a poďme do dokonalosti.“

24 No, cirkev nemôže prísť do dokonalosti skrze organizácie. To po celý čas odchádza ďalej od Boha, alebo ďalej jeden od druhého. My kladieme prekážky, oddeľujeme sa, zdá sa že nemáme vieru. Ale potom, keď

opustíme tieto počiatky náuky, ak ideme ďalej do dokonalosti, potom sa tie malé veci tak veľmi nepoužívajú.

Ideme do súvislosti a nachádzame, že jediný spôsob ako môžeme byť dokonalí je byť v Kristovi. A potom nachádzame, z toho čo učí Biblia, že ... ako sa dostaneme do Krista. Nie skrze vodný krst, nie skrze polozenie rúk, nie skrze učenie, „ale skrze jedného Ducha sme všetci pokrstení do jedného Tela a stávame sa dokonalí skrze Jeho utrpenie.“ Potom sa inak dívame, inak rozmýšľame, inak sa správame, inak žijeme. Nie preto, že je to povinnosť alebo že patríme do cirkvi, ale preto, že „láska Božia je rozliata v našich srdciach skrze Ducha Svätého“, to nás robí spoluobyvateľmi Kráľovstva Božieho, potom v tom nie je žiadna denominácia ani žiadne prekážky. Všetci sme jedným veľkým Telom.

25 Teraz sme pripravení vojsť za chvíľu do dnešnej raňajšej lekcie. Ešte jedna vec, ktorú by som tu chcel povedať a to, že Pavel, keď hovorí v knihe, v 7. kapitole ... alebo v 6. kapitole, nachádzame tu, že v Kristovi sme sa stali dokonalí. Potom v 13. verši 6. kapitole, položíme len trochu podklad:

Lebo keď Boh dával Abrahámovi zaslúbenie, keďže nemal na koho iného väčšieho prisahať, prisahal sám na seba, (Boh prisahal sám na seba, pretože nemohol prisahať na nikoho väčšieho)

No, chceme ísť naspäť, poďme na chvíľu do listu Galaťanom a zoberme Galaťanom 3/16. A budeme tu chvíľu čítať, o tom na čo On prisahal.

A zaslúbenia boli povedané Abrahámovi a jeho semenu. Nehovorí: I semenám, ako keby ich bolo mnoho, ale hovorí ako o jednom: I tvojmu semenu, ktorým je Kristus.

No ak si všimnete, keď to pozorne čítate, teraz ako čítate:

... Abrahámovi a jeho semenu (jednotné číslo) boli dané zaslúbenia (množné číslo). (Abrahámovi a jeho Semenu) ...

26 No, Semeno Abrahámove bolo jedno, ktorým bol Kristus, popredku znázornený v Izákovi. Ale Abrahám mal mnoho detí. Jedného mal pred tým ako mal Izáka, čo ukazovalo, že sa tam vkĺzla Sárina nevera, ktorá chcela aby Hagar priniesla to dieťa, myslela si že je už príliš stará a že Boh to obíde a spraví nejakú inú cestu, nie tak ako to On zaslúbil urobiť.

Ale Boh dodržiava svoje zaslúbenie! Bez ohľadu na to ako nerozumne to môže vyzeráť, Boh je zaviazaný voči svojmu zaslúbeniu. A Sára si myslela, že možno by mohla dať Hagar, svoju slúžku, aby porodila to dieťa od Abraháma, a že ona si ho vezme. A to prinieslo Izmaela, ktorý bol trňom v tele odvtedy až doteraz. Stále trňom v tele, pretože z tade pochádzajú Arabi a oni sú stále takí.

miláčik, dlhé vlasy jej viseli dole. Opýtal som sa: „Veríš?“

A tie oceľovo sivé oči sa pozreli na mňa, povedala: „Áno, pane, ja skutočne verím.“

Zobral som to malé dieťa. Chvíľu som sa zaň modlil, prestalo sa mykať. Ó, a to vyšlo.

89 Na druhý deň, bol som poľovať na veveričky, tam na tej strane hory. Počul som, že niekto tam sedí a rozpráva, bzučanie píly. Podíšiel som tam; poľoval som na veveričky. Hovorili o mne, sedeli tam, žuli tabak a pľuli, listy takto lietali. A hovorili tam teraz o tom, o zhromaždení z minulého večera. A jeden z nich povedal: „Videl som to dieťa, išiel som tam dnes ráno. Do rána nemalo krčie.“ Vidíte? Povedal: „Bolo to skutočné.“ A pľul ...

Pušky mali opreté o strom a tak som si myslel, že sa im račej ukážem. Viete, tam tiež platí krvná pomsta. Tak som prišiel ku ním a povedal: „Dobré ráno bratia.“

A ten veľký chlap, ktorý ako sa zdalo to hovoril, mal v ústach žuvací tabak, takto na boku. Mal dlhý krk a na hlave mal veľký klobúčisko, zatiahnutý do tváre. Rozhliadol sa a keď ma uvidel, zložil si klobúk ... prehltol ten žuvací tabak a povedal: „Dobré ráno, parson.“ Vidíte? Skutočne. Rešpekt! Je to tak. Ako on žil poza tým, ja neviem. Ale on preukázal rešpekt.

90 Tak, na druhý večer, prišiel som naspäť, bol tam človek, ktorý sa so mnou chcel trochu dohadovať. On chodil do zboru, kde neverili v Božské uzdravovanie. Tak, bol to metodistický zbor, White Hill, Kentucky. Tak on išiel ... Stál vonku. V ruke mal lampáš a povedal: „Chcem ti niečo povedať, kazateľ. Jednoducho to nemôžem prijať, pretože to nemôžem vidieť.“

Povedal som: „Nemôžeš to vidieť?“

Povedal: „Nie!“ Povedal: „Ja sám som chorý, ale ja to proste nemôžem vidieť.“

Opýtal som sa: „Kde bývaš?“

Povedal: „Tam na druhej strane v Big Renox.“

— No, ako sa dostaneš domov?

— Pôjdem pešo.

— Môžeš vidieť svoj dom?

— Nie.

— Dnes je zamračené a je tma.

— To je.

bol pokúšaný vo všetkom ako my, jednako bez hriechu." Bolo dovolené, že On bol pokúšaný, ale On nedbal na pokušenie. A my sme pokúšaní do hriechu, ale nedbajme na to. Pretože Život, ktorý je v nás je kotvou nášho večného predurčenia a my držíme to posvätenie vo svojom srdci.

86 No, mnohí sú chorí a majú ... postihnutí. Chceme sa za nich modliť, Otče. Nech, keď prechádzajú dnes pod Božím Slovom ... to vzácné Slovo, ktoré bolo kázané, Biblia dáva svedectvo, anjelovia Boží stoja nablízku a ten veľký Duch Svätý (ponad všetko) tu stojí aby vydal svedectvo o tomto Slove. Otče, ako prechádzajú pod Slovom zaslúbenia, dnes ráno, nech idú odtiaľto zdraví. Aby odložili svoje barly, aby opustili svoje kreslá a nosítka, na ktorých ležia a aby boli proste uzdravení. Udeľ to, Pane. Nech sa vrátia na ďalšie zhromaždenie, že im je dovolené prísť, alebo do ich vlastných zborov, radujúc sa, ukazujúc aké veľké veci učinil Kristus. Toto slúžime na Tvoju slávu v mene Ježiša. Amen.

87 Musím sa ospravedlniť lebo som sľúbil, že dnes ráno budeme preberať 7. kapitolu, ale nedostal som sa do nej. A musíme tu nechať trochu času na ... na modlitby za chorých. A teraz, dnes večer, keď Pán dá, zoberieme tú 7. kapitolu a zistíme kto bol tento Melchisedech. Koľkí by ste to radi vedeli? Ó, ideme rovno ku nemu, zistiť presne kto to je. A Písmo hovorí, kto on je. Vidíte?

A Scofield povedal: „To bolo kňazstvo.“ Ako to mohlo byť kňazstvo, bez začiatku alebo konca? Vidíte, to nebolo kňazstvo. To bol Muž, Melchisedech (meno) Osoba. Ako ...

Nemám v úmysle sa nezhodovať, ale Kresťanská veda hovorí, že Duch Svätý je myšlienka. A Biblia hovorí: „On, Duch Svätý.“ A On je osobné zámeno, to je osoba. Nie myšlienka, to je osoba. Absolútne!

A Melchisedech je Muž, Muž, ktorý nemal začiatok dní ani koniec rokov. On nemal ani Otca ani matku, žiadnych predkov. A my dnes večer zistíme kto To je, keď Pán dá, pomocou Slova. Milujete To? „Ó! Tvoje Slovo je sviecou na mojom chodníku mojím nohám.“ Ó!

88 No, vy povíte: „Brat Branham, ja tomu vôbec nerozumiem.“ Ja tiež nie.

Ale raz, kázal som dole v Kentucky. A ak sú na zhromaždení nejakí noví ľudia a katolíci a rôzni iní, ktorí možno nerozumejú tieto hlboké, bohaté veci Písma, kázal som o Božskom uzdravovaní. Jedno bosé dievča prinieslo ... mala sotva pätnásť rokov, mala malé dieťa a ono malo triašku. A ja som povedal: „Sestra, čo je s tvojím dieťaťom?“

Povedala: „Má krčie.“ Ona nevedela čo povedať (triaška), ona nevedela ako sa to volá.

Chuderka možno nikdy v živote nemala na nohách topánky. Niečí

No, stále keď neveríte holému Božiemu Slovu a prijímate niečo iné, to bude potom ďalej trŕňom vo vašom tele. Berte len to, čo povedal Boh! Keď to On povedal, to je to čo On tým myslel. Nech je požehnané Jeho Meno. Berte len Jeho Slovo!

Bez ohľadu na to čo sa snaží prejsť popri tom, ľudia hovoria: „Dobre, to v skutočnosti neznamená to.“ To znamená presne to, čo Ono hovorí, keď Boh dáva zaslúbenie.

27 Ak si teraz dobre všimneme:

... zaslúbenia boli povedané Abrahámovi a jeho semenu ..

To Semeno bolo jedno, jednotné číslo a to ďalšie boli zaslúbenia. Je viac, ako jedno zaslúbenie a viac než jedna osoba, ktorí sú zahrnutí do Semena Abrahámovho. Vidíte? Je jedno Semeno ale mnoho ľudí tohoto Semena. Vidíte? Oni neboli len Abrahám sám, alebo sám Izák, ale ... to bolo pre všetko semeno Abraháma. Tie zaslúbenia boli dané každému individuálnemu semenu toho Semena. Rozumiete tomu?

A tak my, súc mŕtvi v Kristovi, podľa Písma berieme na seba Semeno Abrahámove a sme dedičmi podľa toho zaslúbenia, nie tým že sa pripojíme do cirkvi, alebo že budeme zachovávať mŕtve články alebo niečo také. Ale tým, že sme sa narodili z Ducha Kristovho, sme semenom Abrahámovým a sme spoludedičmi s Ním v Kráľovstve.

28 Potom, ideme potom čítať ďalej, ešte teraz trochu ďalej, Boh prisahá. V 17. verši tej 6. kapitoly.

A preto, že Boh chcel zvrchovane ...Boh chcel zvrchovane ukázať dedičom zaslúbenia nezmeniteľnosť svojej rady, vložil do toho prísahu,

Ó, oddýchnime si teraz na chvíľu: „Boh chcel zvrchovane!“ Nie žeby On musel, ale aby to urobil istou vecou.

No, my sme už našli, že Boh sa stal telom, prebýval medzi nami, ako sa On manifestoval pred svetom. Keď našiel ženu v cudzoložstve, povedal: „Ja ťa neodsudzujem, choď a nehreš viacej.“ Keď našiel nemocného, On sa správal presne tak, ako sa mal správať, pretože On bol Boh a uzdravil nemocného. Vzkriesil mŕtveho. Odpúšťal hriechy, bez ohľadu na to aký veľký alebo koľko ich bolo alebo ako odpadli. On im jednako odpustil, ak oni boli ochotní prísť a požiadať.

29 Všimnite si teraz! Keď Boh raz niekoho prijal za nejakých okolností a ak znovu povstanú tie isté okolnosti, On musí postupovať druhý krát tak, ako to robil prvý krát, inak by bol nespravodlivý. Rozumiete? Bez ohľadu na to, ako hlboko ste v hriechu, ako veľmi ste poklesli, On musí jednáť s vami, ako jednal s tou upadnutou ženou, inak by vtedy bol postupoval nesprávne.

Božie správanie to je Jeho Osoba a aký je vo Svojom správaní, to vyjadruje Jeho Osobu. A tak je to s vami, ako sa v živote správate, to hovorí čím ste. Ako sme to mali a preberali sme to, jednu alebo dve lekcie pred týmto, Metodisti chceli povedať, že keď kričíte, tak To máte, Letniční hovorili: „keď hovoríte v jazykoch, máte To.“ Shakery hovorili: „Keď sa trasiete, vtedy To máte.“ Pennsylvánsky Shakery. A my nachádzame, že oni sa všetci mýlia. Váš život To vyjadruje! Vaša osoba vyjadruje čím ste. Človeka poznať podľa jeho skutkov. A taký aký je váš život ...

Počuli ste to staré porekadlo: „Tvoj život hovorí tak hlasno, že nemôžem počuť tvoje slová.“ Tak čokoľvek ste, to ste. Život, ktorý žijete ukazuje, aký druh ducha je vo vás.

30 A potom môžete napodobňovať zlú vec ... alebo, napodobňovať tú správnu vec, teraz hovorím. Môžete napodobňovať kresťana, ale neskôršie príde čas, keď nastane to napnutie, to potom ukáže čo ste. Reťaz je taká mocná, ako jej najslabšie ohnivo.

Keď Kristus Syn Boží bol daný do skúšky, to ukázalo čo On bol. Skutočne! Keď ste vy privedení do skúšky, to dokáže čo ste. Váš život stále odzrkadľuje, čo je vo vnútri vo vás. Neskôršie ... ale buďte si istí, že vás vaše hriechy nenájdu. A to je to, čo sa snažíme povedať.

31 Ježiš povedal v ev. Jána 5/24: „Ten kto čuje ... (nie ten, kto sa trasie, nie ten kto hovorí, nie ten ...) „Kto čuje moje slovo a verí v Toho, ktorý ma poslal, má večný život a nepríde na súd, ale prešiel zo smrti do života.“

To je vaša viera. A vaša viera, vyznaná cez vaše ústa, manifestuje ľuďom, ktorí môžu počuť, ale váš život je otvorený pred všetkými. Tak, nezáleží na tom, ako veľmi sa snažíte konať toto a robiť tamto, to nebude nikdy fungovať, to musí byť vo vás. To je skutočné jadro celej tej veci. Vaša osobná viera vo vzkrieseného Krista, ako vášho Spasiteľa; že On je po pravici Božej pôsobí dnes ráno na vašom mieste, ako vy pôsobíte na Jeho mieste tu dole ako svedok. Svedok má pôsobiť namiesto niekoho, stáť za vás ako svedok. A ako váš život tu odzrkadľuje aké je vaše svedectvo v Kristovi, to odzrkadľuje tam a to odzrkadľuje tu. A On je tam hore; ako to čo On pre vás je, odzrkadľuje oboje, tam aj tu. Tak ste ... Skrze svoju vieru ste spasení a jedine tak. Tak, senzácie, emócie, pocity, čokoľvek v tom nehrá vôbec žiadnu roľu.

32 No, ja nie som ... toto ... No nemyslite to zle, že ja neverím v emócie. Samozrejme! Ale o čom teraz hovoríme, snažíme sa vydrežirovať týchto ľudí v tomto čase, že to nie sú emócie. Diabol zobral tieto veci a pobláznil ľudí, pôsobí aby svoje večné miesto určenia zakladali na nejakej emócii. Na vykrikovaní, na hovorení v jazykoch, na tom, že každú nedeľu chodia do zboru, že sa správajú ako kresťan, to v ten deň vôbec neobstojí! „Jedine znovuzrodený človek.“ A váš život odzrkadľuje to čo ste vo vnútri.

strach, naša nádej, náš cieľ sú jedno, Naše potešenie a naša starostlivosť.

Keď sme rozlúčení robí nám to vnútornú bolesť; Ale stále budeme spojení v ... (koľko baptistov, metodistov a všetkých?) A dúfame, že sa znovu stretneme.

83 Nerobí vám to dobre? Obráťme sa a potrasme si teraz navzájom ruky, kým to znovu budeme spievať:

Pred ... (potrasme si ruky; s niekým za vami, pred vami, dookola) ... trónom

Vylievame svoje horlivé modlitby, Naše potešenie a naša starostlivosť.

Keď sme rozlúčení, (budeme milovať jeden druhého ..?...)

Robí nám to ... (prajeme si aby zhromaždenie mohlo pokračovať? Vidíte, takto ...?...) ... vnútornú bolesť;

Ale v srdci sa stále budeme radowať (v Jednom)

A dúfame, že sa znovu stretneme. (ak nie viac tu, v ten veľký deň sa stretneme)

84 A teraz, Otče, prijmi dnes ráno od nás chválu, zober to Slovo a zasad ho do srdc veriacich. Nech nie sú zmietaní sem a tam, dnes hore a zajtra dole. Ale nech tieto Slová nájdu miesto odpočinutia v srdci každého veriaceho, aby vedeli toto, že Boh prisahal a sú dve nemeniteľné veci, nemeniteľného Boha a pre Neho je nemožné aby klamal. Tak dediči tohoto spasenia môžu mať túto silnú nádej, pevnú a istú, kotvu v duši. Aby sme toto vedeli, že Boh nám zaslúbil zložením prísahy. Zajedno, že On nemôže klamať; zadruhé, Jeho zložená prísaha na to, že On nás skriesi v posledný deň a dá nám Večný Život. Vedia, že potom, keď sme boli povolani, že On povedal, že On „nás poznal pred založením sveta a predurčil nás do synovstva skrze Ježiša Krista.“ A On nás dopredu poznal, On nás povolal. A keď nás povolal, On nás ospravedlnil. My sami sa nemôžeme ospravedlniť, tak On nás ospravedlnil skrze smrť Svojho vlastného Syna. A tých, ktorých ospravedlnil, On ich už oslávil. To Slovo je už vypovedané a my sme práve na ceste; ideme ďalej, radujeme sa na našej ceste do Slávy.

85 Daj ľuďom vieru, a nech tie malé zvyky a iné veci, ktoré visia na tých ľuďoch, nech môžu byť z nich strasené dnes ráno, s týmto Slovom Božím, ktoré je kotvou duši, pevnou a istou. Nech sa strasú svojich zvykov, svojho hnevu, a tých vecí, ktoré boli ... Ako povedal Pavel v tej inej časti posolstva za niekoľko dní: „Zložme zo seba každé bremeno a ľahko obkľučujúci hriech aby sme s trpezlivosťou bežali závod, ktorý je pred nami; hľadiac na autora a dokonávateľa našej viery, Ježiša Krista, ktorý

miloval a dal Seba samého za nás. Keď sme neboli schopní milovať a boli sme hriešnici, Kristus zomrel aby sme mohli byť spasení. Ďakujeme Ti za to, Otče, v Kristovom mene. Amen.

80 Milujete Ho? Ó, aký je On skutočný. Necítite práve akoby ste Ho chceli práve objať? Nechceli by ste sa priplaziť a dotknúť sa Jeho nôh?

Viete, boli nejakí ľudia, ktorí prichádzali na moje zhromaždenia v Phonixe, v Arizone a hovorili: „Rád by som sa s Ním o tomto porozprával. Chcel by som povedať: - Pane, Ty si ma miloval, keď moja cesta sa stávala taká nejasná.“ Rád by som sa o tomto s Ním porozprával, prv ako prejdeme na druhú stranu. Chcem Ho vidieť. Chcem Ho proste vidieť. Keď si pomyslím ako sa budem cítiť. Ó, moje biedne srdce sa bude triasť, keď Ho tam budem vidieť stáť.

81 Stále som bol zvedavý: „Prajem si aby som mohol počuť ten hlas, ktorý hovorí: - Podťte ku Mne všetci, ktorí pracujete a ste obtiažení, Ja vám dám odpočinutie.“

Možno to nikdy nebudem počuť doslovne ako to On vtedy povedal, ale chcem Ho počuť povedať toto v ten posledný deň: „Dobre to bolo urobené, Môj dobrý a verný sluha, teraz vojdí do radosti Pánovej, ktorá bola pripravená pre teba.“ Odkedy?

„Odkedy si bol spasený?“

Nie, brat. „Od založenia sveta, keď som ťa videl a dopredu som ťa poznal a určil som ťa do Večného Života.“ Vtedy ste boli požehnaní. „Všetkých ktorých dopredu poznal, On povolal.“ Je to tak? „Všetkých, ktorých povolal, On ospravedlnil. A tých, ktorých ospravedlnil, On už oslávil.“ Tu to máte. On nás dopredu poznal, povolal nás, ospravedlnil nás a už sme oslávení s Ním na konci sveta, ideme si pre svoju odmenu. Či nie ste šťastní? Skutočne, to robí, že Ho milujeme. Keď ste si sami nemohli pomôcť a tu On prichádza a urobil to pre vás.

82 Požehnané zväzky, ktoré viažu, ... (sestra Gertie) ... Naše srdcia v kresťanskej láske. Teraz za chvíľu tu máme toto malé obecnstvo na chválu, potom sa budeme modliť za chorých. Nech vás Boh žehná, vy ktorí ste zodvihli ruky dnes ráno ku Kristovi, nachádzate svoje miesto aby ste Ho chválili, slúžili Mu.

No, oslavujem Ho len teraz, ako zhromaždenie, všetci vy Metodisti, Cirkev Božia, Zhromaždenia Božie, Presbyteriáni, Luteráni, Katolíci. Všetci spolu teraz, spievajme teraz:

Požehnané zväzky, ktoré viažu naše srdcia v kresťanskej láske; Obecnstvo príbuzných myslí, je ako to tam hore.

Pred trónom nášho Otca vylievame svoje vrúcne modlitby; náš

Vidíte? Nie vaše emócie.

Môžete mať na rukách krv, môžete hovoriť v jazykoch, môžete uzdravovať chorých, môžete vierou hory prenášať a ešte pritom nič nie ste! 1. Korinťanom 13. Vidíte? To musí byť niečo, čo sa stalo skrze narodenie, ktoré pochádza od Boha a Boh prináša do vás nové narodenie a dáva vám časť Seba Samého. Potom sú tieto veci! Ste novým stvorením. „Dám do nich Večnosť.“

33 Preberali sme slovo Večný. Naveky, to je časová doba. Večnosť to je naveky, naveky a naveky, ale je len jedna Večnosť. a nachádzame, že prijímate Večný Život a to slovo v Gréčtine je Zoe, čo znamená „Boží Život.“ A prijímate časť Božieho Života, a to vás robí duchovným synom Božím a ste práve tak veční, ako je Boh večný. Nemáte koniec, žiadne miesto skončenia, pretože ste nemali miesto začiatku. Všetko, čo má začiatok má koniec a to, čo nemá začiatok nemá koniec.

34 Ako milujeme to vzácne Slovo! Ako majú byť kresťania založení vo viere, ktorá raz bola darovaná svätým a nie byť zmietaní sem a tam, z miesta na miesto a pripájať sa do rôznych cirkví. To je v poriadku ak chcete patriť do ktorejkoľvek cirkvi pokiaľ ste kresťan; ale prv dajte doporiadku tú prvú vec, ktorou je to narodenie, ktoré vás robí príbuzným s Bohom, ako Boh sa stal príbuzný s vami.

On sa stal príbuzný aby ťa mohol zodvihnúť. Prv ako ťa mohol zodvihnúť, musí ti dať Večný Život. Potom Boh sa musel stať príbuzným aby zobral smrť, aby ťa zodvihol. Potom vy sa musíte stať príbuznými s Ním, aby ste mohli ísť do vzkriesenia. Vidíte čo to je? To je proste výmena. Boh sa stal vami, aby ste vy mohli stať Bohom. Vidíte? Boh sa stal časťou vás (telom), aby ste sa vy z jeho milosti mohli stať časťou Neho (to je všetko), aby ste mali Večný Život. To je proste nádherný obraz! Ó milujeme to!

35 A teraz:

... Boh chcel zvrchovane ... (Nemusel, ale On chcel)

Ja sa z toho tak teším (vy tiež?), že náš Boh chcel. Pozrite sa, čo ak On - čo ak by On nebol zhovievajúci? Čo je ovocie Ducha? Láska, radosť, viera, pokoj, zhovievavosť. To je časť Boha, ktorá je vo vás. A môže ... Znášanlivosť, znášajte bremená jedni druhých. Odpúšťajte jeden druhému, ako Boh kvôli Kristovi odpustil vám. Duch Boží vo vás robí, že sa takto správate. A potom, keď Boh bol tu na zemi a stal sa vami, stal sa hriechom, aby sňal váš hriech, zniesol to za vás a zaplatil vašu pokutu za to. Boh je zhovievajúci, znášajúci naše bremená.

36 A potom, On je dobrý Boh. Ak chcete aby ... určité veci svojím spôsobom, viete, že Boh je natoľko dobrý aby to urobil. On je rád, keď vás

môže urobiť šťastnými. On chce ... On je láska a jeho veľká láska Ho núti dokonca zostúpiť niekedy dole, aby vám dovolil mať veci, ktoré chcete.

Pozrite sa na Tomáša, po zmŕtvychvstaní. Tomáš neveril. Ó, on má dnes veľa detí. Ale Tomáš povedal: „Nie! Nie! Ja budem musieť mať nejaký dôkaz. Ja budem musieť položiť svoju ruku do Jeho boku a do Jeho ... moje prsty tu do Jeho rúk, prv ako Tomu uverím. Nestarám sa o to čo vy hovoríte.“ Vidíte on hneď vtedy bol úplne pomimo poriadku Písma. Vy tomu máte veriť! Tak on povedal: „Ja musím mať nejaký dôkaz, ktorý to potvrdí.“

A Ježiš sa zjavil, On je dobrý: „Pod? Tomáš, keď toto je to čo chceš, dobre, tu to máš. Môžeš to mať.“

Takíto sme. Hovoríme: „Pane, ja musím hovoriť v jazykoch. Ja musím kričať. Ja musím ...“

„Ó, len do toho, Ja spôsobil aby ste to mali.“ On je dobrý.

Tak, on strčil svoje prsty do jeho boku a potom povedal: „Ó, to je môj Pán a môj Boh.“

On povedal: „No, Tomáš, ty veríš odkedy si videl. Ale, o čo väčšia je odplata tých, ktorí nemali dôkaz a jednako Tomu veria!“ Tu to máte. Tam sa musíte dostať. „O čo väčšia je odplata tých, ktorí nič nevideli ale jednako Tomu veria!“ To je skutok viery, že to prijímame.

37 No, Ja verím, že znamenia nasledujú veriacich, ale dajme na prvé miesto tie prvé veci. Môžete mať znamenia bez tohoto. Pavel povedal, že môžete. On povedal: „Mohol by som hovoriť ľudskými jazykmi aj anjelským, ničím nie som. Môžem svojou vierou vrchy prenášať, ničím nie som. Mohol by som rozumieť Bibliu, takým spôsobom, že by som mohol poznať všetky tajomstvá Božie, ničím nie som.“ Vidíte? To sú dary Ducha Svätého, bez Ducha Svätého.

Duch Svätý je Boh a Boh je Láska, Radosť, Pokoj, Zhovievavosť, Krotkosť, Trpezlivosť. To je Duch Boží. To je to čo Boh pozdvihuje v poslednom čase, skrze toho Ducha.

38 No:

... Boh chcel zvrchovane ukázať dedičom zaslúbenia ...

Boh chcel zvrchovane ukázať dedičom ... Kto sú tí dediči? „My, súc mŕtvi v Kristovi berieme na seba Semeno Abraháma a sme dedičmi.“ Ó, preniká to do vás? My sme dedičmi Kráľovstva Božieho skrze odprisahané zaslúbenie! Boh nemusel prisahať, jeho Slovo je dokonalé. Ale On prisahal, tiež, na Seba samého, lebo nie je nikoho väčšieho.

Keď čítame ďalej, ešte chvíľu, počúvajte:

ktorý ma teší ... (aké bolo zaslúbenie?) ... potešuje moje srdce, Nebudem musieť sám prejsť cez Jordán.

No, deti zaslúbenia, chváľte Ho len za to, že to robí:

Nebudem musieť sám prejsť cez Jordán, Ježiš zomrel aby zaplatil za všetky moje hriechy; (čo sa teraz deje?) Keď vidím temnosť, On bude na mňa čakať, Nebudem musieť sám prejsť cez Jordán.

Keď prídem ku tej rieke ... každý jeden z vás tam príde. Je veľký tmavý tieň tam pred vami. To sú veľké dvere. Vy tam vojdete, v jednom z týchto dní, možno skorej ako skončí tento deň, možno skorej, ako sa skončí dnes ráno toto zhromaždenie. Pôjdete tam. Za každým udretím srdca ste o krok bližšie ku tomu. Ale keď uvidím tú temnosť, On tam bude čakať, On povedal, že bude. On prisahal, že bude!

Potom nebudem musieť sám prejsť cez Jordán.

78 Ó požehnaný Pane, naše srdcia sú plné, dnes ráno až do pretekania.

Pomyslite si, keď prestane pulz a ošetrovatelka vám dá okolo hlavy vankúš. A už viac nemôžete pohnúť rukami, ruky sa vám stali ako ľad. Vaše deti, vaša matka, vaši milovaní plačú a nariekajú. Tie veľké dvere sa náhle otvorili. On bude čakať!

Dávid povedal: „Keby som si ustlal v pekle, On tam bude.“ Ja to nemusím prechádzať sám. A keď sa vám začne do tváre odrážať hladina tej rieky, Boh bude viesť ten čln života, prevedie nás na druhú stranu. On zaslúbil, že to urobí. Dávid prorok povedal: „Keby som išiel aj dolinou tieňu smrti, nebudem sa báť zlého; Ty si so mnou, tvoj prút a tvoja palica ma potešujú.“

79 Pane, my sme dnes tak šťastní, že sme boli započítaní za dedičov toho zaslúbenia. Dnes máme v sebe Večný Život, pretože milujeme Pána Ježiša a veríme Mu a prijali sme Jeho Slovo a Jeho učenie. A On nám dáva ako pečať našej viery, Ducha Svätého, tú pečať Ducha Svätého, naša viera v nás je zakotvená. A hoci mnohokrát prechádzame cez tmavé tiene, mnohokrát sa potkýname na ceste, ale naša kotva stále drží. Niečo v tom je, tam ďalej, čo sa zdá, že nás vedie a hovorí: „Kráčaj ďalej. Ideme ďalej.“

Bože, žehnaj nás. Potrebujeme Ťa. Zachovaj nás stále svedomitých a verných až kým pre nás neprídeš a my Ťa budeme chváliť nekonečné veky. A v ten deň keď zastaneme na zemi ... Jeho požehnané nohy sa ešte nedotkli zemi. On tam stojí vo vzduchu a tí svätí a požehnaní zo všetkých vekov, z každej stráže (z prvej, druhej, tretej, štvrtej, piatej, šiestej, siedmej) všetci tam stoja oblečení v Jeho spravodlivosti a korunujeme Ho Kráľa kráľov a Pána pánov a budeme spievať tie príbehy vykúpenia, naše biedne srdcia sa budú triasť, keď sa budeme dívať na Neho, ktorý nás

Pieseň svätých a anjelov.

75 Drahý Bože, skutočne ten básnik, ktorý napísal tieto slová, bol ako mnohí iní Tvoji veriaci, snažil sa nájsť slová aby to vyjadril. A v Biblii je napísané: „Ponad to, pretože ten kazateľ bol múdry, snažil sa to predstaviť mnohými slovami.“ Ó, ako radi by sme mali jazyk a slovnú zásobu, aby sme mohli vysvetliť ľuďom, čo to skutočne je, ale nedá sa to ústami smrteľníka. Celá večnosť, bezpochyby, či to kedy zjavi, ako Boh neba prišiel na zem, aby spasil biednych, stratených mizerných hriešnikov.

Prosím Ťa, Otče, aby pomocou týchto niekoľkých neucelených slov ... či neucelených slov dnes ráno, ktoré som hovoril, aby niekto našiel pokoj a uspokojenie a silnú útechu, ten kto utekal, aby našiel útočisko. A nech sa zakotví ich duša na tom zaslúbení, na ktoré Boh prisahal, že On ich vzkriesi v posledný deň. Niekoľko rúk sa tu v budove zodvihlo, tu v tejto modlitebni. Bože daj im tú pevnú nádej, hneď teraz. Nech môžu byť zakotvení na Skale vekov. Nezáleží na tom ako veľmi sa môže zmietiť more a ich malý čln môže poskakovať, oni majú kotvu: zaslúbenie Božie. Tam oni hovoria: „Boh To povedal, On nemôže klamať.“

76 „Ten kto čuje Moje Slová (ktoré som sa dnes ráno snažil kázať) a verí v Toho, ktorý ma poslal, Jehova, má večný Život; a nepríde na súd, ale prešiel zo smrti do Života.“

Ó Večný Bože, žehnaj dnes týchto, a nech každá osoba tu, ktorá nie je pod Krvou, ich duša sa nikdy neobrátila, nech sa to stane teraz, Pane. Ty robíš to tajomstvo, to je všetko Tvoje, je to poručené Tebe. Prosím, aby si im to dal, Večný Život. Nech, jedného dňa, tam na druhom brehu, jeden vedľa druhého pôjdeme dole tým údolím, nech sa tam stretne, kde sa už viacej nebude rozlúčenie.

A jedného dňa pri zakončení času prídeme ku rieke, Keď skončili tie posledné myšlienky trápenia, Tam bude niekto čakať, ktonám ukáže cestu, Nebudem musieť sám prejsť cez Jordán, Bude tam Niekto ... niekto čaká, kto mi ukáže cestu, Nebudem musieť sám prejsť cez Jordán

77 Všetci, ktorí majú tú nádej, zodvihnite teraz ruky ako ste zodvihli hlavu.

Nebudem musieť ... (chváľte Ho len, posolstvo skončilo. Či nie ste šťastní? Boh prisahal, že nebude ... Boh sa tam s vami stretne.)

Ježiš zomrel aby zaplatil za každý môj hriech. Keď vidím temnosť ... (čo hovoríte? ten osten je preč) ... On bude čakať na mňa,

Nebudem musieť prejsť sám cez Jordán.

... som opustený a unavený ... (oslavujte ho len teraz) Zdá sa že všetci priatelia všetci odišli (prišiel si niekedy na to miesto?) Ale je jeden,

... zaslúbenia nezmeniteľnosť svojej rady, potvrdil to prísahou ... (nezmeniteľnosť, nemennosť)

39 Boh sa nemôže meniť, On musí zostať taký istý. A ak Boh uzdravil jednu chorú osobu, On nikdy nemôže zmeniť svoj postoj. Ak Boh odpustil jednému hriešnikovi, jednej prostitútke, On nikdy nemôže zmeniť svoj postoj. Nemeniteľnosť, nemeniteľné Božie Slovo. Ak Boh na jednom mieste povedal „Ja som Pán, ktorý uzdravujem všetky tvoje nemoci,“ On musí pri tom stáť; lebo On je nekonečný, On poznal koniec pred začiatkom.

No, ja môžem povedať: „Urobím toto“ a Biblia hovorí, že máme vraviť: „Ak Pán bude chcieť“ Pretože ja som smrteľný, ja neviem. Ja niekedy musím odvolať svoje slovo, ale Boh nemôže odvolať svoje. On je Boh!

A On požaduje len jedno: „Keď môžete veriť!“ Ó. „Ak môžete veriť, všetko je možné! Ak môžete veriť.“ To je všetko čo vy ... Ak vy môžete! To je tá otázka. Ale nie otázka voči Božiemu Slovu, pretože On je nemenný, On sa nemôže meniť. Aké úžasné!

40 Počúvajte teraz, čítame ďalej:

Aby sme dvoma nezmeniteľnými vecmi, v ktorých je nemožné Bohu oklamať, ... (nemožné, nemožnosť a nemeniteľnosť to je v podstate to isté slovo: nemôže sa zmeniť, nemôže sa pohnúť, To musí zostať naveky to isté. Nemôže to byť zmenené: nemeniteľnosť a nemožnosť)

A dvoma nemeniteľnými vecmi, v ktorých je nemožné Bohu oklamať ...

„Máme dve veci?“ Áno! Prvá, Jeho Slovo povedalo, že On to urobí. Druhá bola Jeho prísaha, keď to odprisahal, že to urobí.

Ó! Akým druhom ľudí máme byť? Prečo by sme mali byť zmietaní sem a tam a behať okolo a prijímať veci sveta a správať sa ako tento prúdový model kresťanstva roku 1957? My chceme byť tým starodávnym typom, ktorý bral Boha za jeho Slovo a nazýval tie veci, ktoré neboli akoby boli, „Keď Boh tak povedal, Tým je to vybavené!“

41 Abrahám, ktorému boli dané zaslúbenia, jemu a jeho Semenu, on nazýval tie veci, ktoré neboli, ako keby boli. Lebo to bolo Božie zaslúbenie, vedel že Boh nemôže klamať. On mu to zaslúbil a on Tomu veril. A ako roky prechádzali a zdalo sa že to zaslúbenie sa stáva vzdialenejšie pre to prirodzené oko, Ono bolo čoraz bližšie Abraháma.

Namiesto toho aby slabol a hovoril: „No, možno nie je niečo také ako Božské uzdravovanie. Možno som sa zmýlil. Možno také niečo neexistuje. Možno som to všetko zle rozumel.“ To potom ukazuje jednu vec, že ste sa neznovuzrodili.

42 „Lebo je ...“ Prebrali sme to minulé nedeľu, len trochu dozadu v tej kapitole, „Lebo je nemožné, aby človek, ktorý už raz ochutnal tie nebeské dary a tie veci, keby odpadol aby sa znovu obnovil ku pokániu“ (absolútne, úplne nemožné). Lebo ten kto sa z Boha narodil nehreší a nemôže hrešiť. Lebo Semeno Božie zostáva v ňom a on nemôže hrešiť.“ Semeno Božie je Slovo Božie. „Viera prichádza z počutia, z počutia Slova. Obeť bola prinesená, všetko pominulo!“

No, ak robíte zle, Boh spraví, že budete za to platiť. Ale ak robíte zle, nerobíte to dobrovoľne. Zdá sa mi, že je to 10. kapitola 47. verš: Lebo keď dobrovoľne hrešíme po prijatí známosti pravdy.“ Ale potom, keď ste sa raz narodili, máte Pravdu; nie poznanie Pravdy; ale ste prijali Pravdu a To sa stalo skutočnosťou a ste dieťaťom Božím na časnosť aj Večnosť. Boh prisahal, že On to urobí!

Ježiš povedal: „Ten kto čuje moje Slová a verí v Toho, ktorý ma poslal, má večný život a ja ho vzkriesim v posledný deň; nepríde na súd, prešiel zo smrti do života.“ A teraz s takouto prisahou: „Boh chce, aby sme to prijali,“ ...

43 No dávajte pozor čo on tu hovorí, Pavel hovorí cirkvi:

... je nemožné Bohu oklamať, mali silné potešenie, ... (Nie „Dobre ak baptisti nebudú so mnou náležite jednať, pôjdem ku metodistom.“ Vidíte?) ... my máme mať silné potešenie, ktorí sme unikli, uchopiť nádej, ktorá leží pred nami.

A teraz, čítame ten posledný verš.

ktorú to nádej máme sťa kotvu duše (nádej: zložená prisaha Božia) ... máme ako kotvu duše, bezpečnú a pevnú, a ktorá vchádza dovnútra ... za oponu;

Hovorme za chvíľu o „opone.“ Neprebrali sme to príliš dobre minulé nedeľu.

44 „Za oponu!“ Tou oponou je telo. Opona je to, čo nám bráni vidieť Boha, tvárou v tvár, v tomto zbore. Opona je to, čo nám bráni vidieť anjelov na ich pozícii dnes ráno, ktorí stoja vedľa sedadiel. Opona je to, čo nám bráni vidieť. My sme skrytí za oponou a tou oponou je telo. My sme synovia a dcéry Božie, sme v prítomnosti Božej. „Anjeli Boží tábora okolo tých, ktorí sa Ho boja.“ Sme v prítomnosti Božej po celý čas: „Ja ťa nikdy neopustím, nikdy ťa nezanechám. Budem stále s tebou až do konca.“ Ale tou oponou je telo, to je to, čo nás zadržiava od Jeho prítomnosti. Ale skrze dušu, Ducha, pomocou našej viery vieme, že On nad nami bdie. On stojí pri nás. On je teraz tu!

45 Tam v Dotáne, raz ráno, starý prorok bol obklúčený armádou a ... jeho sluha vyšiel von a povedal: „Otče, celá krajina je obklúčená

Aby opísali lásku Božiu, oceán by vyschol;
Ani na ten zvitok by sa to všetko nespratalo,
Hoci by bol roztiahnutý po celej oblohe.

72 A aby dal istú nádej dedičom tohoto spasenia: On prisahal na Seba samého, že On nás vzkriesi v posledných dňoch, dá nám Večný Život, „A nikto ich nevytrhne z Mojej ruky.“ Amen!

Modlime sa!

Či ste vinní toho, že pohrdáte Jeho láskou? Vyhýbate sa Jeho požehnanej Bytosti? Tohoto veľkého, ktorý vás učinil tým čím ste? A teraz ste tu, dnes ráno, prišli ste potadeto v živote, a toto vám dáva príležitosť. Chcete ďalej žiť? Je len jedna cesta pre život, a to je veriť v Pána Ježiša. Ak vy, zo srdca veríte, že On je syn Boží a prijímate Ho ako svojho Spasiteľa a veríte, že Boh Ho vzkriesil pre vaše ospravedlnenie, ak to chcete prijať na tomto základe, teraz je to vaše.

73 Zodvihnete ruku? Nejaká nekajúcna duša, ktorá by rada ... činila dnes ráno pokánie, povedz: „Pamätaj na mňa, brat, kazateľ, keď sa budeme modliť. Ja, tiež, upadol som. Pripojil som sa ku cirkvi, ale viem, že nikdy som nemal to o čom hovoríš. Nikdy som sa nenarodil z toho Ducha, brat Branham. Ja len - proste som to neprežil, to je všetko. Chcem aby si sa za mňa modlil, aby mi to Boh dal dnes ráno.“ Nech ťa Boh žehná. Ešte niekto? Povedzte: „Bože sprav ma ... aby som bol taký, akým Ty chceš aby som bol. Chcem aby si ... Chcem byť takým, akým ma Ty chceš mať. Pohrdal som Tvojou láskou.“ Nech ťa Boh žehná, synu.

74 Ešte chvíľu teraz:

Keby sme oceán naplnili atramentom,
a každé steblo na zemi by bolo perom,
Celé nebesia pergamenom
a každý človek pisárom;
Aby opísali lásku Božiu
Oceán by vyschol;
Alebo by sa to nespratalo na ten zvitok
Roztísnutý po celej oblohe
Ó, láska Božia aká si bohatá a čistá!
Aká skutočná a silná!
Ona bude trvať naveky -

spoločného. Narodil som sa zo sveta, sformovaný v neprávosti, prichádzam na svet a hovorím klamstvo. Vôbec žiadna šanca, nijako, ani len túžba.

Povedzte svini, že robí zle, keď žerie pomyje, či poviete? Uvidíte ako veľmi vás bude počúvať! Povedzte vrane, že robí zle, keď žerie mŕtvu zdochlinu a uvidíte čo vám povie. Keby mohla hovoriť. „Staraj sa o seba.“ Určite.

70 Ó, ale milosť Božia, ktorá zmenila túto prirodzenosť a dala mi príležitosť túžiť a dychtiť a byť smädným, „Ó Bože, Tvoja milá dobrota, je pre mňa lepšia ako život. Moje srdce túži po Tebe.“

Dávid povedal, „Ako jeleň reve za potokmi vody, tak moja duša po Tebe, Bože.“

Boh dal človeku tú túžbu aby uctieval Jeho, aby miloval a hľadal Jeho. Ale človek to prevracia skrze Diablove volanie a ide a je žiadostivý po ženách a rozkošiach a veciach toho sveta, snaží sa uspokojiť to sväté stvorenie, ktoré mu Boh dal aby miloval Jeho, on to uplatňuje na veci toho sveta. Ale, brat, keď je on raz premenený, a ten prameň s tými žubrienkami (všetok možný neporiadok v tej cisterne) bol vyčistený a sterilizovaný a je tam vložené čisté Slovo Božie, hriech sa nemôže toho dotknúť. Amen!

Ó ako Ho milujem! Ako Ho zbožňujem!

Môj život, môj slnečný svit, moje všetko vo všetkom!

Ten veľký Stvoriteľ sa stal mojím Spasiteľom,

A celá Božia plnosť prebýva v Ňom.

Stále živý príbeh, dole zo svojej slávy prišiel

Môj Boh a Spasiteľ a jeho meno je Ježiš.

Narodený v jasliach, svojim vlastným cudzí,

Boh žiaľu, sĺz a trápenia.

Môj dych, môj slnečný svit, moje všetko vo všetkom! (Ó Bože)

71 Ako to On mohol urobiť? Človek sa to snažil opísať. Jeden povedal:

Keby sme oceán naplnili atramentom,

a každé steblo na zemi perom,

Celé nebesia pergamenom

a každý človek by bol pisárom;

Aby opísali lásku Božiu (ako sa ten veľký Nebeský Boh stal telom a zobral môj hriech)

cudzincami.”

A Eliáš vstal a povedal: „Synu, s nami je viac ako s nimi.”

No, on si ťuchal oči a díval sa okolo, on nemohol nič vidieť.

On povedal: „Bože, keby si otvoril jeho oči, odtiahni tú oponu.” A keď tá opona spadla z jeho očí, okolo toho starého proroka boli ohnivé vozy, kopce boli v ohni, stáli tam anjeli a bojové vozy. Tu to máte!

Ó! Potom Geházy mohol povedať: „Teraz rozumiem.” Vidíte? Tá opona spadla. Tam je tá prekážka.

46 Tu to je. Drží pevne; opona je to, čo nám bráni žiť tak, ako by sme mali! Opona je to, čo nám prekáža robiť to, čo skutočne chceme. A Boh sa zaclonil za oponou v tele a tá opona bola roztrhnutá na dvoje. A Boh sa stal znovu Bohom a On vzbudil tú oponu, v ktorej sa On sám ukrýval, to je vskriesenie Pána Ježiša. Dokazujúc nám, že v tejto opone, v ktorej sme teraz ukrytí ... Pomocou viery Tomu veríme a prijímame to. A keď táto opona bude roztrhnutá nadvoje, ja pôjdem do Jeho prítomnosti s touto istotou, vediac že „Ho poznám v moci Jeho zmŕtvychvstania.” Pri príchode Pána Ježiša, táto opona bude znovu vzbudená, na dokonalý spôsob, že až budem chodiť a rozprávať sa s Ním, ako so svojím Spasiteľom a Bohom, keď On zasadne na trón Dávidov. A budeme žiť naveky v tejto opone, keď ona bude zdokonalená, ale táto opona má v sebe hriech. To bolo ... bez ohľadu na to ako ... Nikdy nemyslíte na to oslávené telo na tejto zemi. To musí zomrieť, tak isto ako musí zomrieť vaša duša, aby ste sa znovuzrodili. V dokonalosti ...

47 Nejesť mäso a robiť toto a zdokonaľovať telo, nikdy to tak nedosiahnete. A musíte prestať toto a robiť toto a robiť toto a robiť toto, to je zákon. To je zákonnosť. Neveríme v zákonné formy spasenia. My veríme to, že „z milosti sme spasení.” A to nie ste vy, vy s tým nemáte nič spoločného, to je Božie vyvolenie, ktoré to robí. „Nikto nemôže prísť ku mne, jedine ten koho potiahne Môj Otec.” Je to tak. A On ... Všetko čo Ježiš prišiel urobiť bolo, aby dostal tých, ktorých Otec predvedel; a predurčil ich pred založením sveta, aby ste sa stali synmi a dcérami Božími. Amen. „Nezáleží od toho kto beží alebo kto chce, ale od Boha, ktorý sa zmilováva.” To je Boh, ktorý to činí! Vôbec sa nemôžete chváliť. Nie je žiadna vec, ktorú ste vy urobili; Boh, z milosti vás spasil; nie vy, sami; ak by ste to vy urobili, máte sa čím chváliť. Ale nemáte nič, čím by ste sa pochválili. Všetká chvála patrí Jemu. To je On. Potom On vám dal túto spoľahlivú nádej, na čo prisahal a je nemožným, aby Jeho deti niekedy zahynuli.

48 No, oni dostanú výprask, ak robia zle, budete ťať to čo sejete, dostanete to. Nemyslíte si teraz, že môžete chodiť ďalej a hrešiť a

vyviaznuť s tým. Ak to robíte a máte taký postoj, to ukazuje, že ste sa nikdy neznovuzrodili. Rozumiete? Ak stále máte v sebe takú túžbu robiť zle, potom ste stále zlí. Vidíte? Lebo On zdokonalil, navždy tých ... A tie zvieratá v starom Zákone, vo dňoch zákonníctva, obetované z roka na rok, ustavične, nikdy nemohli sňať hriech. Ale keď kladieme ruky na Jeho hlavu a vyznávame naše hriechy a sme znovuzrodení z Ducha Božieho, nemáme viacej túžbu po hriechu. Hriech odišiel od nás. To platí v čase aj vo večnosti.

49 Urobíte chyby, upadnete, vedome urobíte zle. Vyjdete si niekedy a urobíte niečo, to neznamená, že ste stratení, to znamená, že budete napravení.

Môj malý chlapec, mnohokrát ... Moje deti urobia niečo, vaše tiež, že vy ... oni vedia, že to je proti vašim pravidlám. A oni vedia čo môžu očakávať, keď to robia: dostanú za to výprask, niekedy poriadny. Ale stále je to vaše dieťa! Samozrejme!

Je nemožné pre toho človeka aby znovu niekedy zahynul, ktorý sa raz narodil z večného života. Boh nie je ako Indián, ktorý niečo dáva. „Ten kto čuje moje slová a verí v toho, ktorý ma poslal, má večný život a nepríde na súd, ale prešiel zo smrti do života. A Ja ho vzkriesim v posledných dňoch.“ To je Božie zaslúbenie.

50 No ak idete ďalej a hovoríte: „Ó, dobre, potom môžem robiť prosté ...“ Ja stále robím to, čo chcem. Ale ak si kresťan, nechceš robiť to čo je zlé, pretože práve ten život v tebe, samotný ten základ ... Ak chceš robiť zle, to ukazuje, že tu je tá zlá vec. Ako môže horká a sladká voda vychádzať z toho istého zdroja?

Tak ste boli celí pomiešaní, na nejakom vzrušení alebo na niečom vybájenom, na senzácii. Zabudnite to! Chodte naspäť ku oltáru a povedzte: „Bože, odstráň môj starý hriešny život a daj ma do takého stavu, že celá moja túžba ...“

„Ten kto sa z Boha narodil nehreší.“ Je to tak, on nemá túžbu tak robiť.

51 Samozrejme diabol ho sem tam chytí do pasce, ale nie dobrovoľne. Biblia tak povedala. Vidíte? Diabol ho chytí sem tam do pasce. Skutočne, on to urobí. On sa snažil hodiť pascu na nášho Pána Ježiša. On ju hodil na Mojžiša a chytil ho. On ju hodil na Petra a chytil ho. On ju hodil na mnohých, ale ... Peter ho dokonca zaprel, ale potom išiel a horko plakal, niečo v ňom bolo.

52 Keď holubica bola vypustená z korábu ... Krkavec vyletel, krákal okolo. V korábe bol celkom v poriadku, ale keď vyletel, jeho povaha bola iná. On mohol jesť všetky tie staré mŕtve zdochliny, ktoré chcel a bol

že To bolo v tom tele.

66 On vyšiel von s Abrahámom, tam von na kúsok. A povedal Abrahámovi, povedal: „Vidím, že nebudem tajiť tieto veci pred Abrahámom, keď vidím, že on je dedičom sveta; Ja to prosté nechcem tajiť. Tak, Abrahám, poviem ti čo idem urobiť (Dotkneme sa toho dnes večer) tam dole v Sodome (A čo oni všetci - čo On išiel vykonať.) A len čo požehnal Abraháma, On znovu odišiel naspäť do priestoru. Muž, ktorý tam stál a mal na šatách prach, človek. A nie len to, ale On jedol mäso z teľaťa, ktoré Abrahám zabil a pil mlieko od kravy a jedol nejaké placky (nejaký kukuričný chlieb), s maslom. Presne tak. A potom sa premenil znovu naspäť do teofánie.

67 Čo to bolo? Prečo to On vtedy nezobral? On nebol narodený ako vy alebo ja; ale On sa musel narodiť v tele aby mohol chytiť ten osteň. Tamto bolo stvorené telo. To bolo telo, kde On len dal dokopy vápnik a draslík zo zeme a povedal (Brat Branham fúkol) a vstúpil do toho. To bolo to isté čo bol Melchisedech. On vstúpil do toho, v tele v ktorom mohol chodiť pred ním za tou oponou, za oponou Svojho vlastného stvorenia; nie za oponou stvorenia zo ženy, cez lono ženy, cez bunku, nie, ale On stvoril toto a vošiel do toho a hovoril v poriadku Melchisedecha.

68 Kto je tento Melchisedech?

Lebo ten istý Melchisedech, kráľ Sálema (ktorým je Jeruzalem), kňaz najvyššieho Boha, ... (samo- zrejmé) ... ktorý vyšiel v ústrety Abrahámovi, ktorý sa navracoval od porážky kráľov a požehnal ho,

ktorému aj desiatok udelil Abrahám zo všetkého, ktorý sa volá, keď sa preloží jeho meno, najprv kráľ spravodlivosti, (tá veľká Láska - Láska, ten veľký Duch na začiatku) ... Kráľ spravodlivosti, ... a potom i kráľ Sálema, čo je v preklade: kráľ Pokoja;

bez otca, bez matere, bez rodoslovia nemajúc ani počiatku dní ani konca života,

Kto to bol? On sa nikdy nenarodil, On nikdy nezomrie. Kto je to? To bol Boh, samozrejme. Ako predzvesť Pána Ježiša. Skutočne to bol On. Ale On musel prísť cez ženu lebo vy prichádzate cez ženu, a On musel prísť tak ako vy, aby vás priviedol naspäť ku Sebe. Haleluja!

Úžasná milosť ako sladko to znie, ktorá spasila takého biedneho slepého chudáka ako som ja! Bol som stratený ale teraz som nájdený (skrže Jeho milosť) Bol som slepý a teraz vidím.

69 Rozumiem, čo On musel urobiť. Boh sa stal mnou, aby ja skrže milosť som sa mohol stať Ním. On zobral moje hriechy, aby cez Jeho spravodlivosť som mohol mať Večný Život. Ja sám som sa nemohol rozhodnúť, od prirodzenosti som bol hriešnik, ja som s tým nemal nič

zastaneme nesmrteľní v Jeho podobe, a budeme svietiť viac ako hviezdy a slnko. Samozrejme, ten Predbehúň tam vošiel pred nami.

... predbehúň vošiel za nás Ježiš stanúc sa veľkňazom podľa poriadku Melchisedechovho až na veky.

63 Tento veľký Predbehúň odišiel pred nami, robiac cestu. On sa stal z Ducha, z tých veľkých fontán Božej dúhy, ktorý nemal začiatok ani koniec. On bol, naveky Boh. Tento lúč svetla vyšiel dopredu, to bol lúč lásky, to je ten najhlavnejší, červená. Ďalšia farba, ktorá nasleduje, bola modrá; modrá, pravdivosť. Ďalšie, ktoré nasledovali za tým, boli ostatné farby do tých siedmich farieb, a to je sedem Duchov Božích, ktoré vyšli z tej veľkej Fontány alebo z toho veľkého Diamantu o ktorom Ježiš hovoril. Ten veľký Diamant, ktorý je štiepený, aby odrážal tieto farby. Boh sa stal telom a prebýval medzi nami, aby mohol odrážať Svoju dobrotu a milosť medzi nami skrze dary a znamenia a zázraky. Celá tá veľká dúha sa stala v teofánii ... urobená na podobu ako človek. Jednako On nebol človek, On ešte nemal telo, On bol teofániou.

64 Mojžiš povedal: „Chcel by som Ťa vidieť.“ Boh ho skryl v skale.

A keď prešiel okolo, a bol obrátený chrbtom, Mojžiš povedal, že To vyzeralo ako chrbát človeka.

Čo sa potom stalo? Jedného dňa, keď tam Abrahám sedel vo svojom stane ... Dostaneme sa ku tomu dnes večer. Keď Abrahám sedel vo svojom stane, Boh prišiel ku nemu v tele z mäsa.

„Dobre,“ povie, „Brat Branham, on bol ...“ Nájdeme Ho tu, ako sa stretáva s Abrahámom predtým, v poriadku Melchisedecha; telo z mäsa, ktorým bol Boh. Skutočne, bol, On bol Boh v tele.

Povie: „Potom, brat Branham, prečo musel prísť naspäť a narodiť sa?“ On nebol vtedy narodený, On bol proste stvorený, telo v ktorom On prebýval.

65 Melchisedech bol Kráľ Sálema, čo je Kráľ Jeruzalema, čo je Kráľ pokoja; ktorý nemal ani otca ani matku, začiatok dní ani koniec života. Ježiš mal oboje otca aj matku, začiatok dní aj koniec života. Ale On bol urobený podľa poriadku Melchisedechovho, ktorý nemal začiatok dní ani koniec života.

Melchisedech bol sám Boh. Melchisedech bol Jehova Boh, ten istý, ktorý stretol Abraháma, niekoľko rokov neskôršie, pred svojím stanom. Bol obrátený chrbtom ku nemu, povedal: „Prečo sa Sára smiala?“ Je to tak. On bol ten, ktorý tam stál a díval sa smerom Sodomy. Abrahám Ho rozpoznal, pretože vo vnútri jeho opony bola kotva, ktorá sa držala toho zaslúbenia. Nie preto, že prežil nejakú senzáciu, ale Boh mu dal to zaslúbenie. A keď prišiel do kontaktu s tým veľkým magnetom, on poznal,

spokojný. Prečo? On bol od začiatku krkavcom, on bol požierač zdochlín, on nebol dobrý. On bol pokrytec a sedel na pánte s holubicou, je práve taký veľký ako holubica. Mohol lietať všade tam kde holubica. Ale on mohol jesť dobrú potravu, práve tak ako holubica a potom mohol jesť zhnitú potravu, to čo holubica nemohla. Lebo holubica je iná zmiešanina, ona je inak stvorená, ona je holubica. A holubica nemôže stráviť zhnitú potravu, pretože nemá žiadnu žľč.

53 A človek, ktorý je narodený z Ducha Božieho sa stáva Božou holubicou, jeho povaha, jeho premena, jeho líčenie. Tak veru! Dajte ducha holubice do krkavca, nikdy nesadne na mŕtve zdochliny. Keby sa náhodou pomýlil a sadol na nejakú, skutočne veľmi rýchlo by odletel, on to nemôže zniesť. Človek, ktorý je narodený z Ducha Božieho to neznesie. On môže náhodou vojsť niekedy do výčapu, ale rýchle odtiaľ vyjde. Nejaká žena ho môže lákať, spraví, že sa otočí, ale on znovu odvráti svoju hlavu. On veľmi rýchlo odtiaľ odíde. Prečo? On je holubica. Je to tak. Nebudete si robiť z neho blázna, pretože on pozná! „Moje ovce poznajú môj hlas a za cudzím nepôjdu.“ On je od začiatku holubica. To je to o čom hovorím, to niečo skutočné čo je tam zakotvené.

54 Dávajte teraz dobrý pozor, Boh prisahá:

ktorú máte sťa kotvu duše, bezpečnú a pevnú a ktorá vchádza dovnútra za oponu,

Opona: Boh prišiel dole zahalený v tele. Aby urobil čo? Ukázal seba samého. On sa musel ukryť, pretože by sme Ho nemohli vidieť. A On sa ukryl za oponou. A tou oponou bol kto? Ježiš. „Nie ja konám tie skutky, môj Otec,“ povedal Ježiš. „Môj Otec prebýva vo mne. Ja pracujem, a môj Otec pracuje a ja pracujem až doteraz.“ Tu On je ako Ten zahalený, chodí v tele, Boh Emanuel (Boh s nami). „Boh bol v Kristovi, mieri so sebou svet,“ tu On chodí okolo.

55 No, On prišiel dole a vykonal posvätenie alebo zaopatrenie, zmierenie, aby skrze svoju smrť predložil, zaplatil cenu za hriech, aby On mohol prísť naspäť a bývať v nás. Potom viera, ktorú máme je zaclonená viera, či vlastne zaclonená osoba, a tak nehľadíme na veci, ktoré vidíme v tejto opone. Tá opona má vzdelanie a ona robí rôzne veci a hovorí rôzne veci. To je vedecká vec. Ale Duch živého Boha, ktorý býva tu vo vnútri, nazýva tie veci, ktoré nie sú ako keby boli, ak Boh tak povedal. Tu je vaše zaclonenie. My sme v tej opone.

No, jedného dňa On zodvihne túto oponu, nie zrodenú zo ženy skrze sexuálnu žiadosť muža a ženy, ale skrze vôľu Božiu On povie a ona príde do existencie. Potom budeme mať telo ako Jeho vlastné oslávené telo. Budeme zaclonení tak, že budeme môcť rozprávať jeden s druhým, potriať si ruky.

56 No, keď pôjdeme odtiaľto, je príbytok, teofánia, proste obraz človeka, ktorý neje, nepije, nespí, stále prebudený. Ideme tam do toho. Ale oni čakajú pod oltárom, volajú: „Pane, ako dlho? Ako dlho?“ aby prišli naspäť dole pretože si chcú potriasť ruky jeden s druhým, chcú si sadnúť a jesť a rozprávať sa jeden s druhým. Oni sú ľudia. Nech je požehnané meno Pánovo.

Keď Boh na začiatku stvoril človeka na Svoj vlastný obraz, On ho tak stvoril. On mal obecenstvo jeden s druhým, pretože poznáme jeden druhého. Máme radi tie veci ako nás Boh stvoril, pretože sme tak boli stvorení. A pri Jeho veľkom príchode, tí ktorí sú hotoví, budú tak naveky, nesmrteľní, povstaneme v Jeho podobe. Ó, nech je požehnané meno Kristovo!

57 A teraz máme istotu nášho spasenia, keď Ho prijímame ako svojho osobného Spasiteľa, ako svojho Uzdravovateľa. Všetky tieto ďalšie odmeny sú podiely, ktoré sú vyplatené pri poistení. Amen. Viete čo je to poistka. Môžete na základe toho čerpať podiely až kým nie je uhradená skutočná hodnota. Samozrejme, môžete čerpať podiely a my teraz čerpáme podiely. Jedine, tá vec, len čo vyberieme podiely, tá odmena znovu narastá.

58 Jeden poisťovací agent mi raz povedal: „Billy, chcel by som ti predať nejakú poistku.“

Povedal som: „Ja mám.“ Moja žena sa pozrela na mňa.

No, nemám nič proti poisteniu. Ale niektorí ľudia sú „biedne poistení.“ Tak oni sa obrátili, on povedal ...

Moja žena sa divne na mňa pozrela: „Ty máš poistku?“

Povedal som: „Samozrejme.“ No, ona nič o tom nevedela.

On povedal: „No, Billy, akú poistku to máš?“

Povedal som:

Požehnaná istota, Ježiš je môj!

Ó čo za predchuť Božskej slávy!

Dedič spasenia, Bohom vykúpený,

Narodený z jeho Ducha, umytý jeho Krvou.

Povedal: „To je veľmi dobre Billy, ale to ti neposkytne miesto tu na cintoríne.“

Povedal som: „Ale to ma stáde zoberie, to je to hlavné. Ja sa nestarám o to aby som sa tam dostal, ja sa starám aby som sa odtiaľ dostal.“

59 A odkedy mám túto istotu, na základe prísahy, ktorú zložil Boh

večnosti, že On ma znovu vzbudí do podoby Jeho Syna v posledný deň, budem chodiť smelo a mať útechu a kotvu duše, že pokiaľ som v tejto opone, je niečo Neviditeľné, čo ma zakotvilo tam na tej Skale vekov. A keď vody vyskakujú a hučia, to nič na tom nemení. Či smrť, nebezpečenstvá, ani nič nás neoddelí od lásky Božej. Moja kotva drží za oponou! Nech povstane prívál, nech sa valí. Nech prídu neveriaci, znovuzrozený veriaci má kotvu. Nemôžete ešte vidieť cez túto oponu. Ale ja viem, že moja kotva drží tam na tej Skale vekov, čo je zaslúbené pod prísahou, že On ma vzbudí v posledný deň.

60 Nie divu, že sa môžete pozrieť smrti do tváre a povedať: „Kde je tvoj osteň? Hrob, kde je tvoje víťazstvo? Ale vďaka Bohu, ktorý nám dáva víťazstvo skrze nášho Pána Ježiša Krista.“

kde ako predbehúň ...

Ó. Nedostaneme sa ku tej lekcii. Máme predbehúňa, ktorý tam vošiel za nás.

Predbehúň. Všimli ste si niekedy v tých dávnych západniarskych časoch, mnohokrát, po tých starých cestách, predbehúň, prieskumník ... Keď tá kolóna hynula, lebo nemali vodu, ten prieskumník bežal dopredu (a on videl indiánske kmene, on ich obišiel) a videl kde je zdroj vody. On sa vrátil naspäť aby povedal vodcovi kolóny: „Vysadnite na kone, naberte každý odvahu, lebo hneď tam za tým kopcom je veľký prameň vody.“ On je predbehúň.

61 A tu ten Predbehúň ... Človek bol raz držaný diablom pod paľbou, že sa nemohol pohnúť, ale Niekoľko dobyl to guľometné hniezdo. To bol Ježiš, Predbehúň odišiel pred nami. A satan tam stál s guľometom, držal nás, že sme sa nemohli pohnúť, stále v otroctve a vystrašení na smrť. On strážil ten Zdroj; skutočne, on mal poverenie, pretože sme zhrešili a boli sme odtiahnutí od Toho. Ale Predbehúň, Kristus, prišiel a dobyl to hniezdo.

Počuli ste tú starú pieseň, „Udržuj pevnosť, lebo prichádzam?“ Nestačí udržiavať pevnosť, zaberme ju. Už ju viacej nechceme udržiavať, Kristus dobyl tú pevnosť! Haleluja! Dvere sú otvorené. Zdroj je otvorený v dome Božom, v meste Dávidovom, pre vás aby ste sa očistili, na očistenie nečistého. Náš Predbehúň tam vošiel za nás.

62 Predbehúň, On nám hovorí: „Je miesto hneď za tým, tam ďalej, kde nikdy nezostarnete.“ Kde nebudú žiadne vrásky, kde nebudete musieť používať Max Faktor aby ste sa spravili krajšou pre svojho muža. Predbehúň odišiel dopredu. Na tom mieste nikdy nezostarnete, neunavíte sa a nebudete sa triasť. Je miesto kde nikdy neochoriete. Kde deti nikdy nebude bolieť brucho. Kde nikdy neprídete o zuby, aby ste mali umelé. Haleluja! Nech je požehnané Jeho Meno! On tam vošiel a jedného dňa tam